

Љиљана ДОЖИЋ,
архивски саветник
Архив Војводине

СТАТИСТИЧКА АНАЛИЗА АРХИВА И ЗАШТИТЕ АРХИВСKE ГРАЂЕ НА ТЕРИТОРИЈИ АП ВОЈВОДИНЕ У ПЕРИОДУ 2004–2016.

САЖЕТАК: Рад се бави статистичком анализом архива и заштите архивске грађе у Војводини у периоду од 2004. до 2016. године, пратећи најважније елементе као што су: архивски простор, приказујући податке о укупној површини архива и површини депо-простора; заштита архивске грађе и регистратурског материјала ван архива, приказујући податке о броју евидентираних регистратура, регистратура код којих је извршен преглед и регистратура код којих је извршено излучивање; архивска грађа у архиву, приказујући податке о количини примљене архивске грађе, укупној количини архивске грађе, количини сређене архивске грађе и броју фондова/збирки; коришћење архивске грађе и библиотечког материјала, приказујући податке о броју захтева истражених у приватно-правне и друге сврхе, броју корисника архивске грађе и регистратурског материјала, као и броју истраживачких дана; кадар, приказујући податке о укупном броју запослених и броју стручних радника. Статистички подаци за потребе ове анализе обрађени су тако да по наведеним категоријама приказују податке за целу територију АП Војводине, збирно за свих десет архива, а у појединим случајевима приказани су и подаци за појединачне архиве.

КЉУЧНЕ РЕЧИ: архиви, архиви у Војводини, архивска грађа, заштита архивске грађе, статистика архива.

I УВОД

Архив Војводине од 2003. године обавља функцију матичне установе за архивску делатност на подручју АП Војводине на основу Одлуке о утврђивању функције матичне установе Архива Војводине у Новом Саду у области заштите архивске грађе и регистратурског материјала.¹ Архив Војводине у Новом Саду, као матична установа, између осталог, прати и проучава заштиту архивске грађе и регистратурског материјала на територији Покрајине и предлаже мере за њено унапређење; прати развој архивске

¹ Службени лист АПВ број 11/2003.

службе и предлаже мере за њено унапређење на територији Покрајине; остварује увид у стање културних добара (архивске грађе и регистратурског материјала) и предузима мере у вези са њиховом заштитом и коришћењем на територији Покрајине; врши стручни надзор над радом архива на територији Покрајине, и налаже мере за отклањање утврђених недостатака; врши надзор, прати и предузима мере за заштиту архивске грађе од изузетног значаја на територији Покрајине и др.

Рад је настао на основу информација матичне службе Архива Војводине, односно на основу података из Упитника о стању и стручном раду архива који архиви са територије АП Војводине сваке године достављају Архиву Војводине.² За потребе овог рада извршена је анализа неколико сегмената рада архива, и то:

- Архивски простор, приказујући податке о укупној површини архива и површини депо-простора;
- Заштита архивске грађе и регистратурског материјала ван архива, приказујући податке о броју евидентираних регистратура, регистратура код којих је извршен преглед и регистратура код којих је извршено излучивање;
- Архивска грађа у архиву, приказујући податке о количини примљене архивске грађе, укупној количини архивске грађе, количини сређене архивске грађе и броју фондова/збирки;
- Коришћење архивске грађе и библиотечког материјала, приказујући податке о броју захтева истражених у приватно-правне и друге сврхе, броју корисника архивске грађе и регистратурског материјала, као и броју истраживачких дана;
- Кадар, приказујући податке о укупном броју запослених и броју стручних радника.

На територији АП Војводине налази се десет архива: Архив Војводине – Нови Сад, Историјски архив града Новог Сада, Историјски архив Суботица, Историјски архив Сомбор, Историјски архив Сента, Историјски архив Зрењанин, Историјски архив у Панчеву, Историјски архив Кикинда, Историјски архив Бела Црква и Историјски архив Срем – Сремска Митровица.³ Статистички подаци за потребе ове анализе обрађени су тако да по

² Архив Војводине упитник о свом стању и стручном раду доставља Архиву Србије.

³ Територијална надлежност архива (општине): Историјски архив града Новог Сада – Нови Сад, Тител, Жабаљ, Темерин, Врбас, Бачка Паланка, Бачки Петровац, Беоцин, Сремски Карловци; Историјски архив Суботица – Суботица, Бачка Топола, Мали Иђош; Историјски архив Сомбор – Сомбор, Апатин, Кула, Озаци, Бач; Историјски архив Сента – Сента, Бечеј, Србобран, Ада, Кањижа; Историјски архив Зрењанин – Зрењанин, Сечањ, Житиште, Нова

наведеним категоријама приказују податке за целу територију АП Војводине, збирно за свих десет архива, а у појединим случајевима приказани су и подаци за појединачне архиве. Анализа је извршена за период од 2004. до 2016, анализирајући податке за 2004, 2007, 2010, 2013. и 2016, док се подаци о пријему архивске грађе и коришћењу архивске грађе и библиотечног материјала прате током свих година наведеног периода. Подаци за потребе анализе узети су у оном облику/вредностима како су их архиви доставили у Упитнику, а уколико је било неких недоумица, оне су разрешаване увидом у записник о стручном надзору.⁴ Како Историјски архив у Панчеву није доставио попуњен Упитник за 2013, за потребе анализе узети су подаци из упитника за 2012. и Записника о стручном надзору над радом Историјског архива у Панчеву у 2013. години.

Елементи из делатности архива који нису анализирани у овом раду биће предмет неке будуће студије.

II АРХИВСКИ ПРОСТОР

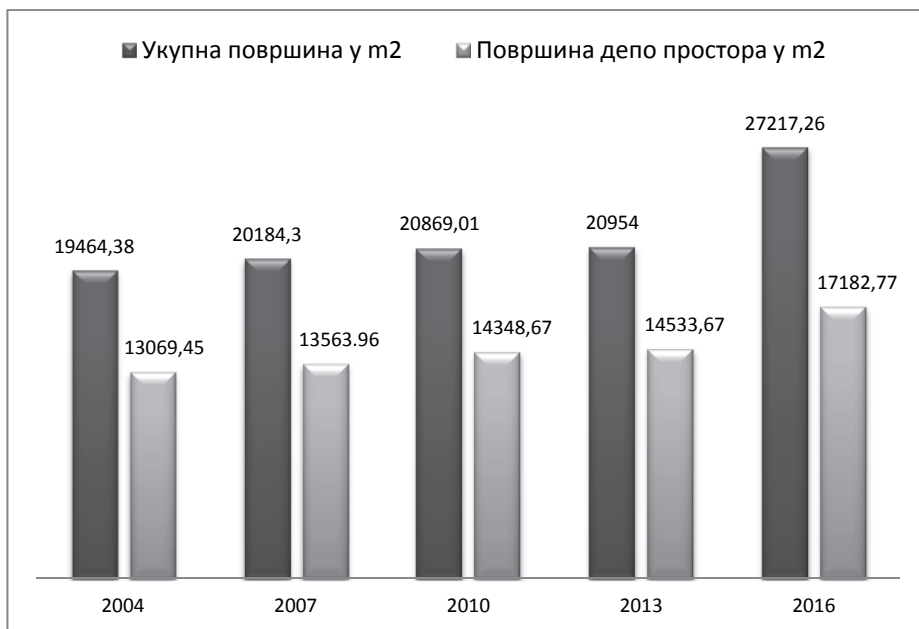
На територији АП Војводине седам архива има своју зграду (Архив Војводине, Историјски архив града Новог Сада, Историјски архив Сомбор, Историјски архив у Панчеву, Историјски архив Кикинда, Историјски архив Бела Црква и Историјски архив Срем), док се просторије три архива налазе у општинској згради заједно са општинским органима управе (Историјски архив Суботица, Историјски архив Сента, Историјски архив Зрењанин). Два архива имају просторе изван места седишта: Историјски архив Сента има Одсек за архивску грађу у Бечеју, а суботички архив депро-простор у Бачкој Тополи. Само једна зграда је наменски изграђена за потребе архива – Историјски архив града Новог Сада се 2016. године уселио у нову, модерно опремљену зграду са 7.680m² корисног простора, док је зграда Архива Војводине наменски адаптирана за потребе архива (1988). Историјски архив у Сенти је за потребе архива у добио зграду бивше касарне, чија је реконструкција још увек у току.⁵ Предвиђено је да се Архив

Црња, Нови Бечеј; Историјски архив у Панчеву – Панчево, Ковин, Ковачица, Алибунар, Опово; Историјски архив Кикинда – Кикинда, Чока, Нови Кнежевац; Историјски архив Бела Црква – Бела Црква, Вршац, Пландиште; Историјски архив Срем – Сремска Митровица: Сремска Митровица, Шид, Ириг, Инђија, Стара Пазова, Рума, Пећинци. Архив Војводине је надлежан за органе и организације АП Војводине.

⁴ Архив Војводине, као матични архив за територију Војводине, сваке године врши стручни надзор над радом архива на територији Покрајине.

⁵ Квадратура овог простора није исказана у графиконима.

пресели у ову зграду након што буде потпуно приведена намени, а да се садашње пословне просторије и депои испразне и врате општини Сента.

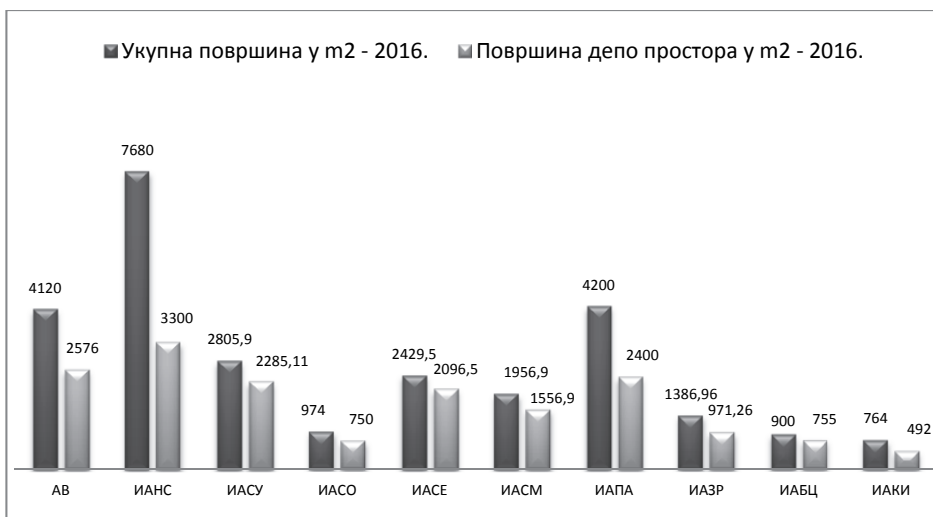

Однос укупне површине архива и површине депо-простора
у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

У периоду 2004–2016. укупна површина војвођанских архива повећана је за $7.752,88\text{m}^2$, или 39,83%, и 2016. је износила 27.217m^2 , док је за то време површина депо-простора повећана за $4.113,32\text{m}^2$, односно 31,47%, са $13.069,45\text{m}^2$ на $17.182,77\text{m}^2$. Године 2004. површина депо-простора архива у АП Војводини је износила 67,14% укупне површине архива, док је 2016. тај проценат био нешто мањи, 63,13%.

Укупна површина депо-простора 2016. године у војвођанским архивима је износила $17.182,77\text{m}^2$. Највише депо површине имао је Историјски архив града Новог Сада – 3.300m^2 , а најмање Историјски архив у Кикинди – 492m^2 . Тренутно је за потребе архива у Кикинди у току адаптација бившег магацина земљорадничке задруге, који ће бити приведен намени депо-простора.⁶

⁶ Исто.

Однос укупне површине архива и површине депо-простора у 2016. години, подаци за појединачне архиве на територији АПВ.

Због повећаног обима пријема архивске грађе у протеклом периоду архиви су били принуђени да траже решења за повећање депо-простора. Проблем је решаван у сарадњи са локалним самоуправама, уступањем одређених простора који су опремани за потребе чувања и заштите архивске грађе. Проблем са овим просторима је био у томе што су они углавном привремено уступани архивима и што нису могли бити адекватно опремљени. Поједини уступљени објекти су врло трошни, а код неких постоји капиларна влага и као такви они не само да не представљају трајно решење него не испуњавају ни минималне услове за чување архивске грађе. Према подацима из 2016. године десет архива на територији АП Војводине располаже простором за преузимање 4.502 дужна метра архивске грађе. Од тога највише простора има Историјски архив Сента (за 1.500 дужних метара),⁷ Архив Војводине (за 1.200 дужних метара) и Историјски архив града Новог Сада (за 1.050 дужних метара), док поједини архиви тренутно немају места за преузимање нове грађе. Таква је ситуација у архивима у Сомбору и Кикинди.

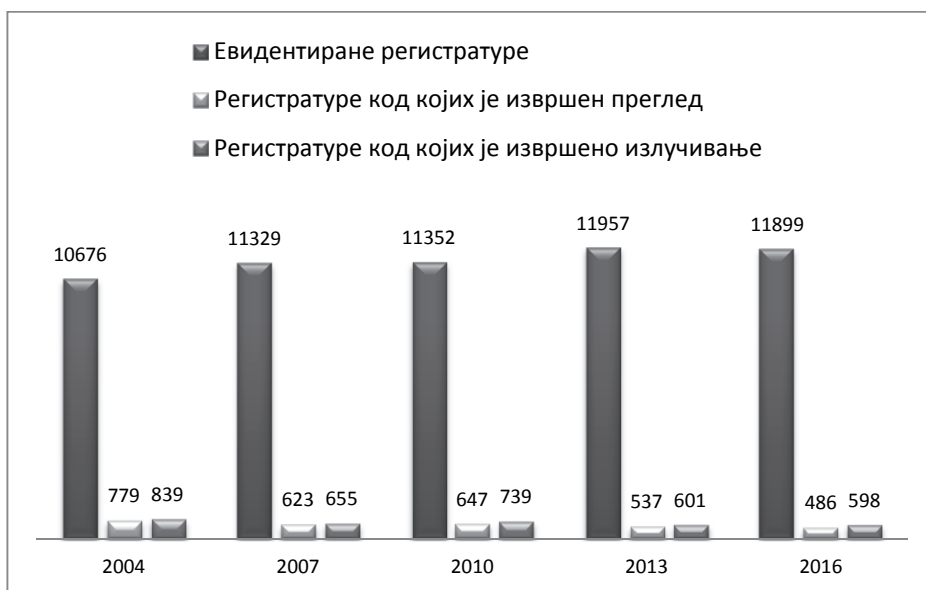
Архив Војводине је током стручног надзора 2017. године затражио од свих архива доставу тачних података о колични материјала у регистратурама доспелог за преузимање. По добијању ових података моћи ће се тачно сагледати колико је депо-простора потребно у војвођанским архивима.

⁷ Од 2016. године грађа се преузима у просторијама бивше касарне.

Но и без ових података познато је да се ради о врло великој количини грађе, те да расположиви простор у архивима ни приближно не може одговорити на ове потребе.

Опремљеност и стање депо-простора је други велики проблем. Поједини простори су врло трошни, а у депоима појединих архива постоји капиларна влага. У појединим архивима још увек постоје дрвене полице, иако је у протеклом периоду доста њих замењено металним конструкцијама. Историјски архив Сомбор у депоима нема електрично осветљење. У великом броју архивских депо-простора на територији Војводине не постоји минимум микроклиматских услова за чување архивске грађе, а могућност контролисања ових услова у својим депоима има једино Историјски архив града Новог Сада.

III ЗАШТИТА АРХИВСКЕ ГРАЂЕ И РЕГИСТРАТУРСКОГ МАТЕРИЈАЛА ВАН АРХИВА

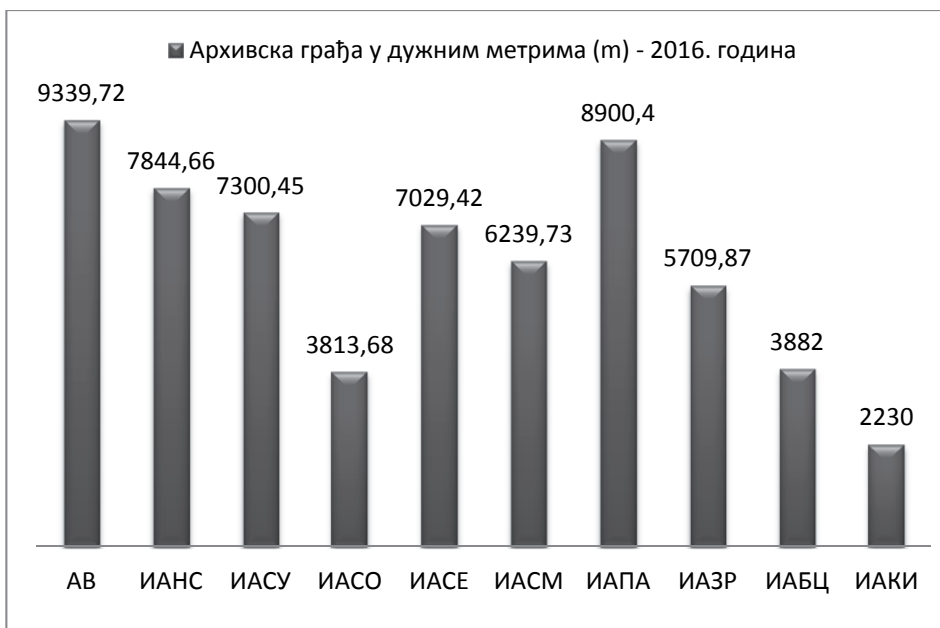
Однос броја евидентираних регистратура, регистратура код којих је извршен преглед и регистратура код којих је извршено излучивање у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

У овом сегменту анализирани су подаци о броју евидентираних регистратура, регистратура код којих је извршен преглед и регистратура код којих је извршено излучивање. Под евидентираним регистратурама подразумева се број регистратура уписаних у Регистар активних регистратура. Иако је постојала жеља да се прикаже и број регистратура које су престале са радом, то није било могуће због непостојања поузданих података о њиховом броју услед неажурираних евиденција појединих архива. Из приложеног графикана види се да се број евидентираних регистратура повећавао до 2013. године, да би 2016. дошло до благог пада, који је настао као резултат ревизије постојећих евиденција у појединим архивима. У периоду 2004–2016. број евидентираних регистратура је повећан са 10.676 на 11.899, односно за 11,46%. Од 2010. године уочава се тренд смањења броја регистратура код којих је извршен преглед и незнатан пад броја регистратура код којих је извршено излучивање. Ово је узроковано смањењем броја запослених на пословима заштите архивске грађе и регистратурског материјала ван архива (одлазак из архива, болест), али и чињеницом да су запослени на овим радним местима често обављали и друге послове у архиву. Према подацима из 2016. године у војвођанским архивима на пословима спољне службе радило је 16 запослених.

Иако је врло велики број регистратура престао са радом или отишао у стечај, још увек у архиве није преузета велика количина њиховог материјала. Разлог томе је првенствено недостатак простора у архивима. Иако је постојала жеља да се прикажу тачни подаци о количини преосталог материјала у регистратурама, то није било могуће због неажурираних података појединих архива. Овако се само апроксимативно може рећи да се ради о неколико стотина километара архивске грађе и регистратурског материјала преосталог у регистратурама. Подаци о преузимању архивске грађе и регистратурског материјала у војвођанске архиве дати су у наредном поглављу.

IV АРХИВСКА ГРАЂА У АРХИВУ

Према расположивим подацима у десет архива на територији АП Војводине 2016. године било је 62.289,93 дужна метра архивске грађе, што је за 15.498,47 метра више у односу на 2004, односно за 33,12%. Године 2016. највише архивске грађе се налазило у Архиву Војводине – 9.339,72 дужна метра, а најмање у Историјском архиву Кикинда – 2.230 дужна метра. Количина грађе у осталим архивима може се видети у приложеном графикону.

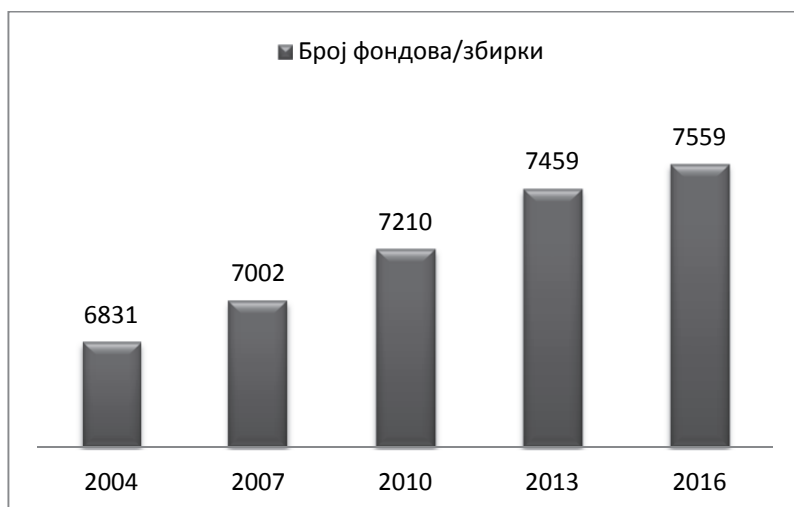
Количина архивске грађе у архивима на територији АПВ у 2016. години.

У периоду 2004–2016. војвођански архиви су примили 22.618,03 дужна метра архивске грађе и регистратурског материјала. Највише грађе је преузето од привредних субјеката који су престали са радом, отишли у стечај или су приватизовани, а нови власници нису желели архивску грађу и регистратурски материјал који је настао у претходном периоду. Највише грађе је примљено 2008. године – 2.883,18 дужна метра, а потом 2004. и 2009. – 2.291,75 и 2.221,62 метра. Највише грађе у посматраном периоду су примили Историјски архив Града Новог Сада – 4.619,94 дужна метра, Историјски архив Сента – 3.465,54 дужна метра и Историјски архив Суботица – 3.356,78 дужна метра, а најмање Историјски архив у Панчеву – 368,4 метра.

Пријем грађе у архивима је праћен повећањем броја фондова и збирки. Тако је 2004. у војвођанским архивима било 6.831 фондова/збирки, а 2016. године било их је 7.559, односно 10,66% више.

Количина преузете архивске грађе и регистратурског материјала у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

Број фондова и збирки у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

Упоредо са пријемом у архивима је текао и процес сређивања архивске грађе и регистратурског материјала. Међутим, количина примљене грађе је била изузетно велика, а број запослених на овим пословима мали у односу на потребе, тако да темпо сређивања грађе није могао да прати њен пријем. Тако је 2004. од укупне количине грађе у архивима у АП Војводини било сређено 66,69%, а 2016. године 58,43%.⁸ На пословима сређивања и обраде 2016. године у војвођанским архивима радио је 91 радник. Уколико се претпостави да један радник просечно годишње може средити око 20 дужних метара грађе,⁹ долази се до податка да је за сређивање тренутно несређене грађе, без нових пријема, потребно преко 14 година.

Однос укупне количине архивске грађе и сређене архивске грађе у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

⁸ У исказаним вредностима за количину сређене архивске грађе нису садржани подаци за Историјски архив Срем, јер је њиховом анализом утврђено да архив није располагао поузданим подацима.

⁹ Количина сређене грађе на годишњем нивоу првенствено зависи од врсте грађе која се сређује, тако да наведена цифра може да варира. Исказана количина подразумева обављање свих послова сређивања предвиђених Упутством за сређивање архивских фондова органа управе, радних, друштвено-политичких и других организација (1973), као и израду информативних средстава за сређену архивску грађу, а у складу са Јединственим оријентационим нормама рада у архивима Социјалистичке републике Србије (1977).

V КОРИШЋЕЊЕ АРХИВСКЕ ГРАЂЕ И БИБЛИОТЕЧКОГ МАТЕРИЈАЛА

У периоду од 2004. до 2016. године архиви на територији АП Војводине обрадили су 194.884 захтева поднетих у приватно-правне и друге сврхе. Обим и структура захтева су се мењали из године у годину, а у зависности од донетих прописа или покретања поступака пред разним органима у земљи и иностранству. Број захтева директно је био повезан са друштвеним променама, односно са доношењем одређених закона: Закон о пријављивању и евидентирању одузете имовине,¹⁰ Закон о враћању (реституцији) имовине црквама и верским заједницама,¹¹ Закон о враћању одузете имовине и обештећењу¹² и Закон о рехабилитацији.¹³ Велики број захтева био је и из области пензијског осигурања. Највише захтева било је 2013, 2014. и 2006. године (26.774, 24.593, 21.661), а највише захтева у једној години имао је Архив Војводине 2004. – 9.066, што је била директна последица отварања поступка у иностранству за обештећење жртава из Другог светског рата.¹⁴

У периоду од 2004. до 2016. године архиви на територији АП Војводине имали су 13.418 корисника архивске грађе и библиотечког материјала, током 49.969 истраживачких дана. Највећим делом реч је о истраживачима из земље, док је много мањи број корисника био из иностранства.

¹⁰ Службени гласник РС број 45/2005 и 72/2011.

¹¹ Службени гласник РС број 46/2006.

¹² Службени гласник РС број 72/2011, 108/2013, 142/2014 и 88/2015.

¹³ Донета су два закона о рехабилитацији. Први је донет 2006. (Службени гласник РС број 33/2006), а други 2011. године (Службени гласник РС број 92/2011).

¹⁴ Светлана Љубљанац, *Утицај средстава јавног информисања на коришћење архивске грађе у јавној и приватној правној сврху*, Зборник радова са Саветовања Друштва архивских радника Војводине, Зрењанин, 19–20. септембар 2011, Нови Сад, 2012, 160–167.

Број захтева истражених у приватно-правне и друге сврхе
у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

Број корисника архивске грађе и библиотечког материјала
и број истраживачких дана у периоду 2004–2016,
збирни подаци за архиве на територији АПВ.

VI КАДАР

У периоду 2004–2016. укупан број запослених¹⁵ у десет архива на територији АП Војводине повећао се са 198 на 225, односно за 13,64%. Од 2013. до 2016. године примећује се пад броја запослених за 5,06%, што је директна последица мера забране пријема у радни однос у јавном сектору, које су уведене крајем 2013. године. Интересантно је да се у периоду после 2013. године није смањило број стручних радника, него се он и повећао са 176 на 178. То се објашњава чињеницом да су поједини архиви приморани да смање број радника смањивали обим пратећих служби (административно-финансијски радници, радници на одржавању хигијене) и за ту врсту послова ангажовали раднике преко агенција. Велики проблем представљала је чињеница да су и архиви са најмањим бројем радника морали да смање број запослених. Тако је Историјски архив Кикинда 2004. имао 13 запослених, а 2016. само осам, што је наведени архив довело до руба егзистенције.

У посматраном периоду број стручних радника је повећан за 24,47%. На почетку периода, 2004. године, стручни радници су у укупном броју радника учествовали са 72,22%, а 2016. са 79,11%, што је било узроковано раније наведеним разлозима. Уколико се посматра стручна спрема запослених, уочава се да је 2016. године највише било радника са високом стручном спремом – 122, односно 54,22%, што је знатно више у односу на 2004. – 84, односно 42,42%. Промене у структури стручне спреме запослених довеле су до подизања квалитета извршених послова, што је констатовано током годишњих стручних надзора Архива Војводине над радом архива на територији АП Војводине.

¹⁵ Под укупним бројем запослених подразумева се број запослених на одређено и на неодређено време. Архиви су понекад достављали податке о запосленима и на одређено и на неодређено, а понекад само о запосленим на неодређено време. Подаци о броју запослених узети су из Упитника у оној вредности како су достављени Архиву Војводине.

Однос укупног броја запослених и броја стручних радника
у периоду 2004–2016, збирни подаци за архиве на територији АПВ.

VII ЗАКЉУЧАК

Простор је један од највећих проблема војвођанских архива, било да је реч о радним просторијама, било да је реч о депо-простору. Од десет архива на територији АП Војводине само један има наменски изграђену зграду (Историјски архив града Новог Сада), док један архив има зграду наменски адаптирану за потребе архива (Архив Војводине). Иако је површина депо-простора у протеклом периоду повећана за 31,47%, она ни приближно не задовољава потребе архива. Са једне стране, добијени простори су често неусловни за чување архивске грађе, а са друге стране, на терену постоји велика количина грађе доспеле за преузимање за коју тренутно расположиви простор у архивима није ни приближно довољан. У наредном периоду потребно је да архиви утврде тачну количину архивске грађе која се налази у њиховим регистратурама и количину материјала доспелог за преузимање, што би послужило као основ за пројекцију потребне површине депо-простора. Расположиви депо-простор који није у складу са постојећим стандардима потребно је адаптирати и опремити у складу са важећим нормативима.

Заштита архивске грађе и регистратурског материјала ван архива је у посматраном периоду највише била усмерена на преузимање грађе привредних субјеката који су престали са радом, отишли у стечај или је пак дошло до њихове приватизације, а нови власници нису желели материјал који је настао у претходном периоду. Количина преузете грађе директно је

била условљена расположивим смештајним простором. Један од великих проблема спољне службе био је недовољан број људи запослених на овим пословима. Године 2016. у спољној служби војвођанских архива било је запослено 16 људи, што не може задовољити потребе надзора неколико стотина километара грађе која се налази у регистратурама које су у њиховој надлежности. У наредном периоду потребно је повећати број запослених на пословима заштите архивске грађе и регистратурског материјала ван архива. Такође, потребно је да поједини архиви ажурирају постојеће евиденције које води ова служба.

Према расположивим подацима, у десет архива на територији АП Војводине 2016. године је било 62.289,93 дужна метра архивске грађе, што је за 33,12% више у односу на 2004. Количина грађе коју су архиви у овом периоду примили била је изузетно велика, а број запослених на пословима сређивања мали у односу на потребе, тако да темпо сређивања грађе није могао да прати њен пријем. На пословима сређивања и обраде 2016. године у војвођанским архивима радио је 91 радник. Уколико се претпостави да један радник просечно годишње може средити око 20 дужних метара грађе, долази се до податка да је за сређивање тренутно несређене грађе, без нових пријема, потребно преко 14 година. С обзиром на чињеницу да на терену постоји велика количина грађе доспеле за преузимање, намеће се закључак да је у наредном периоду потребно повећати број запослених на пословима сређивања и обраде архивске грађе.

У периоду од 2004. до 2016. године архиви на територији АП Војводине обрадили су 194.884 захтева поднетих у приватно-правне и друге сврхе. Обим и структура захтева су се мењали из године у годину, а у зависности од донетих прописа или покретања поступака пред разним органима у земљи и иностранству. У истом периоду војвођански архиви имали су 13.418 корисника архивске грађе и библиотечког материјала, током 49.969 истраживачких дана. Највећим делом реч је о истраживачима из земље, док је много мањи број корисника био из иностранства.

Из напред наведених података се види да је кадар, односно број запослених, један од водећих проблема архива на територији АП Војводине. Иако се у посматраном периоду укупан број запослених у војвођанским архивима повећао за 13,64%, то још увек није довољно, с обзиром на многобројне захтеве који су постављени пред данашње архиве. Повећан прилив грађе, велики број корисника, започети послови дигитализације архивске грађе само су неки од послова који траже ангажовање све већег броја људи. Посебан проблем представљају мере забране пријема у радни однос у јавном сектору које су уведене крајем 2013. године. Оне су довеле до смањења броја запослених у војвођанским архивима, а посебно су погоди-

ле архиве са најмањим бројем радника, доводећи их на руб егзистенције. Позитивна страна кадровске политике у посматраном периоду је промена у структури стручне спреме запослених, која се огледа у повећању броја радника са високом стручном спремом, а што се одразило на подизање квалитета извршених послова.

Ljiljana DOŽIĆ

STATISTICAL ANALYSIS OF ARCHIVES AND PROTECTION
OF ARCHIVAL MATERIAL ON THE TERRITORY OF THE AUTONOMOUS
PROVINCE OF VOJVODINA IN THE PERIOD 2004-2016

Summary

Free space is one of the biggest problems for archives in Vojvodina, be it workspace or a depot. Out of the ten archives in the Autonomous Province of Vojvodina, only one has a building specifically built for its intended purpose (Historical Archive of the City of Novi Sad) while one archive has a building that's adapted for the needs of the archive (the Archives of Vojvodina). Even though the size of the depots in the recent period has increased by 31,47%, it's still far from the required amount needed for archives. On the one hand, the acquired space is usually inadequate for housing archival holdings, on the other hand, outside of the archives there exists a sizable amount of archival holdings ready to be taken in but the current amount of free space in the archives is insufficient. In the following period, archives should establish the exact amount of archival holdings that are located in their registries and the amount of archival materials available for acquisition which would be used as a basis for estimating the needed amount of required space in the depots. The free space in the depots that is not inline with the existing standards should be adapted and equipped accordingly to meet the necessary norms.

The protection of archival holdings and registry materials outside of the archives was, in the observed period, mostly focused on acquisition of archival holdings of business entities that have stopped working, have filed for bankruptcy, or that have undergone privatization and the new owners didn't want to keep the materials that were previously in its possession. The amount of acquired archival holdings was directly conditioned by the amount of available space for housing. One of the major problems of the External Service was the lack of employed workers who would be designated for these tasks. In 2016, there were 16 people employed in the External Service in the archives in Vojvodina, which could not satisfy the need for surveillance of several hundred of kilometers of archival holdings that are located in registries over which they had jurisdiction. It is required then that in the following period the number of employed workers, tasked with protecting archival holdings and registry materials outside of the archives, should be increased. Likewise, certain archives are required to update their existing records that this service deals with.

According to available information, in ten archives on the territory of AP Vojvodina in 2016, there were 62.289,93 meters in length of archival holdings, which is

33,12% more than in 2004. The amount of archival holdings that archives took in, in this period, was extremely large, but the amount of employed workers needed on these tasks of arrangement was very scarce, which is why the amount of arranged archival holdings couldn't keep up with the amount that was being taken in. In 2016, in the archives in Vojvodina, 91 workers were assigned tasks of arranging and processing. If, let's assume that, one worker can yearly arrange around 20 meters in length of archival holdings, we can conclude that arranging the current amount of archival holdings, without adding new ones, would last over 14 years. Taking into account the fact that outside the archives there exists a sizable amount of archival holdings ready for acquisition, we come to the conclusion that, in the following period, it is required for more people to be employed who would be tasked with arranging and processing of archival holdings.

From 2004 to 2016, archives on the territory of AP Vojvodina successfully processed 194.884 requests submitted for private-legal and other purposes. The amount and structure of the requests have been changing from year to year, depending on the regulations or initiation of procedures before certain administrative organs in the country or abroad. In the same period, archives in Vojvodina had 13.418 users of archival holdings and library materials during 49.969 research days. For most part, the researchers were from within the country while a small amount were from abroad.

Based on the aforementioned data, we can see that the number of employed workers is one of the biggest problems for archives on the territory of AP Vojvodina. Even if the observed period shows that the number of employed in Vojvodina's archives has increased by 13,64%, it is still not enough when we take into consideration the numerous requests that are presented to today's archives. An increased amount of acquired archival holdings, numerous researchers, initiation of the process of digitization of archival holdings, those are just some of the jobs that require a large amount of employed workers. One of the main problems are the prohibitions that forbid employment in the public sector that were introduced at the end of 2013. This led to a decrease in number of employed workers in Vojvodina's archives, and archives with the least amount of workers were struck the hardest, being brought to the brink of collapse. A positive side to the employment policies in the noted period are the changes in structure of the professional qualifications of the workers that is reflected in the increased amount of workers with higher degrees which resulted in higher quality of accomplished tasks.